

Ten geleide

Het voor u liggende nummer van het *Documentatieblad voor de Nederlandse Kerkgeschiedenis* is caleidoscopisch van karakter. We beginnen met de bijdrage van Cees Houtman over Hendrikus Karssen, in de negentiende eeuw een bekende auteur van stichtelijke lectuur en vooral van scheurkalenders. Dat er met name van die scheurkalenders vrijwel niets is bewaard gebleven in hedendaagse archief- en bibliotheekinstellingen (voor zover thans bekend) maakt het des te interessanter om een reconstructie te lezen van het leven en werken van de auteur van dit inmiddels verdwenen magnum opus.

De volgende bijdrage is die van Jasper Vree. Hij reconstrueert op boeiende en nauwkeurige wijze hoe in de Nederlandse kerkgeschiedenis beeldvorming een rol heeft gespeeld rond het 'Convent' van Wezel. Was het echt een convent, met tientallen deelnemers en bijna met de status van een synode? Of was het een veel kleinere bijeenkomst? Of wellicht zelfs een mystificatie? Vree analyseert hoe over het antwoord op deze vragen is gedacht in de loop van de eeuwen.

De bijdrage van Rob Wolf brengt ons in de rooms-katholieke wereld van de ziekenzorg. Hij presenteert een breed overzicht van de Nederlandse stand van onderzoek op dit terrein, ingebed in de internationale historiografie. Naast overeenkomsten vallen er ook verschillen te constateren tussen rooms-katholieke en protestantse initiatieven op dit terrein, net als tussen Nederland en Amerika. Het artikel bevat instructieve bijlagen, met onder meer een lijst van rooms-katholieke ziekenhuizen in Nederland.

Ard ten Brinke en Jan Dirk Wassenaar behandelen de weerslag van volkenkundige stereotypen uit de eerste helft van de twintigste eeuw op het naoorlogse werk van de predikant en dichter Willem Barnard (Guillaume van der Graft). Dit artikel is een bewerking van een lezing over het Saksische godsbeeld, die Ten Brinke en Wassenaar hebben gehouden op een symposium over theologie